

Pápežové katechézy o rodine: audiencia 27. mája 2015

Zásnuby a význam spoločnej cesty prípravy na manželstvo. Ako povedal, „neexistuje manželstvo «expres», je potrebné pracovať na láske, je potrebné kráčať.“ Zdôraznil, že „manželstvo je predovšetkým objav Božieho povolania“ a čas zasnúbenia je preto obdobím vzájomného učenia sa, práce na vzájomnej láske.

09.10.2015

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Pri pokračovaní v týchto katechézach o rodine chcem dnes hovoriť o zasnúbení. Zasnúbenie – ako to počujeme v tomto slove [po taliansky fidanzamento] – má spoločné prvky so slovami dôvera, dôvernosť, spoľahlivosť. Dôvera v povolanie, ktoré darúva Boh, pretože manželstvo je predovšetkým objavením Božieho povolania. Istotne je pekné, že mladí sa dnes môžu rozhodnúť pre manželstvo na základe vzájomnej lásky. No práve sloboda zväzku si vyžaduje určitý vedomý súlad rozhodnutia, a nie iba jednoduchú zhodu príťažlivosti či citu, jednej chvíle, či krátkeho obdobia... Vyžaduje si cestu.

Zasnúbenie je, inak povedané, obdobie, počas ktorého sú obaja snúbenci povolaní k intenzívnej práci na láske, práci zúčastnenej a zdieľanej, ktorá ide do hĺbky.

Postupne sa navzájom spoznávajú, a síce, muž sa „učí“, kto je žena spoznávaním tejto ženy, svojej snúbenice; a žena sa „učí“, kto je muž, spoznávaním tohto muža, svojho snúbenca. Nepodceňujme dôležitosť tohto učenia sa: je to nádherná úloha, a vyžaduje si ju sama láska, pretože ona nie je iba ľahkomyselným šťastím a citovým unesením... Biblické rozprávanie hovorí o celom stvorení ako o nádhernom diele Božej lásky: «Boh videl – ako hovorí Kniha Genezis – všetko, čo urobil, a hľa, bolo to veľmi dobré» (Gn 1,31). Až na konci si Boh «odpočinul». Z tohto obrazu chápeme, že Božia láska, ktorá dala vznik svetu, nebola improvizovaným rozhodnutím. Nie! Bola to nádherná práca. Božia láska stvorila konkrétne podmienky pre zväzok, ktorý je neodvolateľný, pevný, určený na to, aby pretrval.

Zväzok lásky medzi mužom a ženou, zväzok na celý život, sa neimprovizuje, netvorí sa zo dňa na deň. Neexistuje manželstvo «expres»: je potrebné pracovať na láske, je potrebné kráčať. Zväzku lásky sa muž a žena učia a tento zväzok sa obrusuje. Dovolím si povedať, že je to zväzok dômyselne, umelecky vytváraný. Urobiť z dvoch životov jeden, to je tiež takmer zázrak, zázrak slobody a srdca, ktoré sa zverilo viere. Mali by sme sa v tomto ohľade asi viac namáhať, pretože naše „citové súradnice“ sa dostali trochu do zmätku. Kto sa domáha, aby mal všetko a ihneď, sa potom aj vo všetkom vzdá – a to veľmi skoro – pri prvej ťažkosti alebo pri prvej príležitosti. Niet tu nádeje na dôveru a vernosť sebadarovania, ak prevažuje zvyk konzumovať lásku ako istý druh «integrátora» psychofyzickej pohody. Láska nie je toto! Zasnúbenie preveruje vôľu spoločne chrániť niečo, čo sa nikdy nebude

smieť kúpiť či predať, zradiť alebo opustiť, nech by bola ponuka akokoľvek lákavá.

Aj Boh, keď niekoľkokrát v Biblii hovorí o zmluve so svojím ľudom, neraz používa výraz zasnúbenie. V Knihe proroka Jeremiáša, keď hovorí k ľudu, ktorý sa od neho vzdialil, pripomína mu čas, keď bol ľud Božou «snúbenicou», a hovorí takto:

«Spomínam si na čas tvojej mladosti, na čas, tvojho zasnúbenia» (Jer 2,2).

A Boh uskutočnil tento proces zasnúbenia; potom dáva aj prisľúbenie: počuli sme ho tu, na začiatku audiencie, z Knihy proroka Ozeáša: «Vtedy si ťa navždy zasnúbim, za pravdu a právo si ťa zasnúbim, za lásku a zľutovanie. Zasnúbim si ťa za vernosť, takže poznáš Pána» (Oz 2,21-22). Dlhá je cesta, ktorou prechádza Pán so svojím ľudom na tejto púti zasnúbenia. Napokon si Boh [ako ženích] berie svoj ľud v Ježišovi

Kristovi: v Ježišovi si berie Cirkev [ako nevestu]. Boží ľud je Ježišovou nevestou. Kol'ká cesta!

Vy, Taliani, máte vo vašej literatúre jedno veľkolepé dielo o zasnúbení [„Promessi Sposi“ – Snúbenci, od Alessandra Manzoniho]. Je potrebné, aby ho mladí poznali, čítali ho; je to veľdielo, ktoré rozpráva príbeh o snúbencoch, ktorí podstúpili mnoho bolesti, prešli cestou mnohých ťažkostí, až kým došli na jej koniec, do manželstva. Nenechávajte nepovšimnuté toto veľdielo o zasnúbení, ktoré práve vám ponúka talianska literatúra. Dajte sa do jeho čítania a uvidíte tú krásu, to strádanie, ale aj vernosť týchto snúbencov.

Cirkev vo svojej múdrosti chráni rozdiel medzi «byť snúbencami» a «byť manželmi» – to nie je to isté – práve vzhľadom na delikátnosť a hĺbku tohto rozdielu. Dajme si pozor,

aby sme ľahkomyseľne nepodceňovali túto múdru náuku, ktorá vychádza aj zo skúsenosti šťastne prežívanej manželskej lásky. Mocné telesné symboly držia v rukách kľúče duše: nemôžeme brať telesné vzťahy na ľahkú váhu, nie je to bez následkov nejakej trvalej rany na duchu (porov. 1 Kor 6,15-20).

Zaiste, kultúra a dnešná spoločnosť sa stali zväčša ľahostajnými voči delikátnosti a vážnosti tejto cesty. Z druhej strany, nemožno povedať, žeby boli veľkorysé voči mladým, ktorí sa vážne podujali na to, že si založia domov a privedú na svet deti! Ba viac, často im kladú tisíce mentálnych i praktických prekážok. Zasnúbenie je životný úsek cesty, ktorý má dozrievať ako ovocie, je cestou dozrievania až do chvíle, keď sa stane manželstvom.

Predmanželské kurzy sú špeciálnym vyjadrením prípravy. A my vidíme

tolko dvojíc, ktoré prichádzajú na kurz tak trochu proti vôli. «Títo kňazi nám kážu absolvovať kurz! Ale načo? Veď my to vieme!», a prídu proti svojej vôli. No potom sú tieto dvojice spokojné a ďakujú, pretože v skutočnosti našli príležitosť – a často jedinú – hlbšie sa zamyslieť nad svojou skúsenosťou spôsobom, ktorý nie je banálny. Áno, mnohé dvojice sú spolu už dlhý čas, možno aj intímne, niekedy už spolu bývajú, no opravdivo sa nepoznajú. Zdá sa to zvláštne, ale skúsenosť ukazuje, že je to tak. Preto je treba nanovo doceniť zasnúbenie ako čas vzájomného spoznávania a zdieľania určitého plánu. Cestu prípravy na manželstvo je potrebné postaviť na tejto perspektíve, poslúžiac si aj jednoduchým, ale silným svedectvom kresťanských manželov. A aj tu sa treba zamerať na podstatu: na Bibliu, ktorú treba objavovať spoločne, cieľavedomým spôsobom; na modlitbu v jej liturgickom rozmere a

aj na «domácu modlitbu», na rodinný život, na sviatosti, sviatostný život, sviatosť zmierenia, sväté prijímanie, kde Pán prichádza prebývať v snúbencoch a pripravuje ich prijať naozaj jeden druhého «s Kristovou milosťou», na bratskú lásku k chudobným, k núdzným, ktorí nás pobádajú k striedmosti a podeleniu sa. Snúbenci, ktorí sa na to podujímajú, rastú a to všetko ich privádza k príprave peknej slávnosti manželstva iným spôsobom, nie svetským, ale kresťanským!

Myslme na tieto Božie slová, ktoré sme počuli, ktorými sa prihovára svojmu ľudu ako snúbenec snúbenici: «Vtedy si ťa navždy zasnúbim, za pravdu a právo si ťa zasnúbim, za lásku a zľutovanie. Zasnúbim si ťa za vernosť, takže poznáš Pána» (Oz 2,21-22). Nech na to myslí každá dvojica snúbencov a nech povedia jeden druhému: «Budeš mojou manželkou; budeš

mojím manželom». Treba vyčkať na tú chvíľu; je to chvíľa, je to cesta, ktorá ide pomaly dopredu, ale je to proces dozrievania. Etapy tejto cesty nemožno preskočiť. Dozrievanie sa uskutočňuje takto, krok po kroku.

Čas zasnúbenia sa môže vskutku stať časom iniciácie, uvedenia - do čoho? Do prekvapenia! Prekvapenia nad duchovnými darmi, ktorými Pán prostredníctvom Cirkvi obohacuje horizont novej rodiny, ktorá je pripravená žiť s jeho požehnaním. Teraz vás pozývam modliť sa k Svätej rodine z Nazareta: k Ježišovi, Jozefovi a Márii. Modliť sa o to, aby rodina mala túto cestu prípravy a modliť sa za snúbencov. Prosme Pannu Máriu všetci spoločne jedným Zdravas Mária za všetkých snúbencov, aby mohli pochopiť krásu tejto cesty v ústrety manželstvu. [Pápež sa modlí spolu so zhromaždením.] A snúbencom, ktorí sú na námestí: «Veľa šťastia na ceste zasnúbenia!»

(Preklad: Slovenská redakcia VR)

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/papezove-katechezy-o-
rodine-audiencia-27-maja-2015/](https://opusdei.org/sk-sk/article/papezove-katechezy-o-rodine-audiencia-27-maja-2015/)
(26.03.2025)